

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

9 maja

№ 44.

Rok 1931.

TREŚĆ:

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz.: 389—Rolnictwa z dnia 13 lutego 1931 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych w sprawie premjowania ogierów	693
390—Spraw Wewnętrznych, Pracy i Opieki Społecznej oraz Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Reform Rolnych z dnia 9 marca 1931 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy w gospodarstwach rolnych i leśnych oraz przedsiębiorstwach z nimi związanych, które nie posiadają przeważającego charakteru przemysłowego lub handlowego	695
391—Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 29 kwietnia 1931 r. o ulgach celnych na sandacze, szczupaki, leszcze i stynki	696

389.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 13 lutego 1931 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych w sprawie premjowania ogierów.

Na podstawie art. 15 i 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 r. o państwowych zakładach chowu koni i o premjowaniu ogierów (Dz. U. R. P. Nr. 48, poz. 435) zarządza się co następuje:

§ 1. Państwo premjować będzie corocznie odpowiednio do hodowli ogiery rozplodowe, stanowiące własność organizacyj i instytucyj społeczno-rolniczych i hodowlanych oraz związków samorządowych, w razie zaś braku dostatecznej ilości takich ogierów — ogiery, stanowiące własność osób prywatnych.

§ 2. Premje przyznawane będą i wypłacane w kwotach pieniężnych. Premje te będą się dzieliły na następujące klasy:

klasę I
klasę II
klasę III.

Premje klasy I będą najwyższe, premje zaś każdej następnej klasy będą odpowiednio niższe.

Wysokość premji każdej klasy ustala Minister Rolnictwa, który również w granicach sum uchwalonych na ten cel w budżecie Państwa ustanawia na każdy rok ilość premji i ich rozdział na poszczególne obszary Państwa.

§ 3. Do uzyskania premji klasy I-ej potrzebne jest posiadanie przez ogiera następujących warunków:

a) przewidziane w przepisach o nadzorze państwowym nad ogierami — świadectwo uznania dla ogierów I-ej kategorii;

b) udowodnione pochodzenie, stwierdzone wpisaniem do księgi stadnej koni, wydawanej przez Ministerstwo Rolnictwa lub pozostającej pod jego nadzorem, a także do zagranicznych ksiąg stadnych, uznanych przez Ministerstwo Rolnictwa za równorzędne;

c) sprawdzoną dzielność w publicznych próbach koni;

d) wyraźny, odpowiadający danej rasie — typ;
e) prawidłową budowę, dobre ruchy, zupełne zdrowie;

f) wzrost, masę i kośćistość, w zupełności odpowiadające wymaganiom, stawianym danej rasie;

g) brak wad dziedzicznych lub nabytych, prócz takich, które są wynikiem mechanicznych uszkodzeń;

h) wiek: dla ogierów ras szlachejnych 6 — 20 lat, dla ogierów ras pociągowych i ich pochodnych 5 — 12 lat.

Za mieszańce, pochodzące z połączenia koni ras szlachejnych z końmi ras pociągowych i ich pochodnych, nie mogą być przyznane premje klasy I-ej.

§ 4. Do uzyskania premji klasy II-ej potrzebne jest posiadanie przez ogiera następujących warunków:

a) przewidziane w przepisach o nadzorze państwowym nad ogierami — świadectwo uznania dla ogierów I lub II kategorii;

b) wyraźny, odpowiadający danej rasie — typ;

c) prawidłową budowę, dobre ruchy, zupełne zdrowie;

d) wzrost, masę i kośćistość, odpowiadające wymaganiom, stawianym danej rasie;

e) brak wad dziedzicznych;

f) wiek: dla ogierów ras szlachejnych i krajowych 4 — 20 lat, dla ogierów ras pociągowych i ich pochodnych 3 — 12 lat.

§ 5. Do uzyskania premji klasy III-ej potrzebne jest posiadanie przez ogiera następujących warunków:

a) przewidziane w przepisach o nadzorze państwowym nad ogierami — świadectwo uznania;

b) prawidłową budowę, dobre ruchy, zupełne zdrowie;

c) brak wad dziedzicznych;

d) wiek: dla ogierów ras szlachejnych i krajowych 4 — 20 lat, dla ogierów ras pociągowych i ich pochodnych 3 — 15 lat.

§ 6. Za ogiery, które przekroczyły granicę wieku, określoną w § 3 pkt. h), § 4 pkt. f) i § 5 pkt. d), lecz odpowiadają wszystkim pozostałym warunkom, określonym w jednym z tych paragrafów, ponadto zaś posiadają dostateczną żywotność i zachowały zdolności rozplodowe, może być w wyjątkowych wypadkach przyznana połowa premji odnośnej klasy.

§ 7. Za ogiery czyniące zadość warunkom, przepisany do uzyskania premji klasy II lub III (§§ 4 i 5), które należą do kategorii huculów, koników lub mierzynów, mogą być przyznane odpowiednio obniżone premje klasy II lub III. Premje takie mogą być również przyznane za ogiery czyniące zadość warunkom, przepisany do uzyskania premji klasy II lub III, które zostały zakwalifikowane po raz pierwszy do premjowania lub nie później, niż w 2-ach następujących latach.

Wysokość obniżonej premji klasy II i III ustalać będzie Minister Rolnictwa.

§ 8. O przyznaniu premji decyduje Minister Rolnictwa na wniosek:

a) Ministerstwa Spraw Wojskowych,

b) wojewodów,

c) kierowników państwowych zakładów chowu koni,

d) wojskowych rejonowych inspektorów koni,

e) organizacji rolniczych, zajmujących się sprawami hodowli koni.

Wnioski te winny zawierać szczegółowe dane, uzasadniające przyznanie za ogiera premji odpowiedniej klasy (§§ 2 — 7).

§ 9. Przyznane premje będą wypłacane za pośrednictwem kierowników właściwych państwowych stad ogierów.

§ 10. Przed wypłaceniem premji właściciel ogiera winien złożyć w państwowym stadzie ogierów pisemne zobowiązanie, że będzie używał premjowanego ogiera do odchowywania go z cudzemi klaczami w roku, na który udzielono premji za opłatą i na warunkach, ustanowionych dla odchowywania ogierów państwowych zakładów chowu koni z klaczami, nienależącymi od tych zakładów.

Ponowne udzielanie premji uzależnione nadto będzie od złożenia przez właściciela ogiera dowodów, stwierdzających, że w roku, na który udzielono poprzednio premji, ogier użyty był do odchowania z cudzemi klaczami wymaganą ilość razy. Za dowody te uważać się będzie wypełnione rejestry stanowienia (§ 14).

§ 11. Kierownicy właściwych państwowych stad ogierów podawać będą do wiadomości każdemu posiadaczowi ogiera premjowanego a także zarządom gmin, w których znajdują się takie ogiery, następujące dane:

a) wysokość opłat i warunki, ustanowione dla odchowywania ogierów państwowych zakładów chowu koni z klaczami nienależącymi do tych zakładów (§ 10 ustęp pierwszy);

b) ilość cudzych klaczy, z którymi ogier premjowany winien być odchowany w roku, na który udzielono premji (§ 10 ustęp drugi).

§ 12. Każdego roku w styczniu obowiązany jest zarząd gminy, w obrębie której znajduje się ogier premjowany, podać do wiadomości publicznej w sposób w gminie praktykowany wysokość opłat, jakie wolno pobierać za odchowanie takiego ogiera z klaczami.

§ 13. Premjowane ogiery pozostają pod nadzorem państwowym. Nadzór ten wykonywają kierownicy państwowych stad ogierów.

§ 14. Na dowód odchowania ogiera premjowanego z klaczami posiadacz takiego ogiera winien wydawać świadectwo stanowienia. Oprócz tego posiadacz winien prowadzić rejestry stanowienia. Wy-

pełnione rejestry stanowienia winny być przesłane kierownikowi właściwego państwowego stada ogierów najpóźniej do dnia 1 sierpnia tego roku, na który została przyznana premja.

Wzór świadectw stanowienia i rejestrów stanowienia ustala Minister Rolnictwa.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: *Leon J. Połczyński*

Kierownik Ministerstwa Spraw Wojskowych:
Daniel Konarzewski

390.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SPRAW WEWNĘTRZNYCH, PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ ORAZ ROLNICTWA W POROZUMIENIU Z MINISTREM REFORM ROLNYCH

z dnia 9 marca 1931 r.

o bezpieczeństwie i higienie pracy w gospodarstwach rolnych i leśnych oraz przedsiębiorstwach z niemi związanych, które nie posiadają przeważającego charakteru przemysłowego lub handlowego.

Na podstawie ust. 2 art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 325) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy robotach wykonywanych w gospodarstwach rolnych i leśnych oraz przedsiębiorstwach z niemi związanych, które nie posiadają przeważającego charakteru przemysłowego lub handlowego, pracodawca powinien zastosować środki, celem zapewnienia ochrony życia i zdrowia pracowników, w następującym zakresie:

- a) maszyny i urządzenia techniczne powinny być utrzymywane w stanie, zapewniającym pracownikom bezpieczeństwo i higieniczne warunki pracy, zależnie od rodzaju pracy i warunków miejscowych, jak również posiadać w tym celu osłony i zabezpieczenia, które można wykonać siłami gospodarskimi lub przy pomocy rzemieślników wiejskich; maszyny nabyte po dniu 31 grudnia 1933 r. lub urządzenia techniczne, wykonane po tym terminie, powinny posiadać potrzebne osłony i zabezpieczenia;
- b) narzędzia, posiadające ostre części, powinny być przechowywane i transportowane do miejsca i z miejsca pracy w sposób, zapewniający bezpieczeństwo lub posiadać w tym celu odpowiednie zabezpieczenia;

- c) sprzęt gospodarski powinien odpowiadać wymogom bezpieczeństwa w ramach przepisów, które będą wydane na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r.;
- d) znajdujące się w obrębie podwórza gospodarskiego lub w pobliżu stałego miejsca pracy oraz w budynkach otwory, doły, pomosty, schody, studnie, głębokie zbiorniki wody i t. p. powinny posiadać, w zależności od przeznaczenia i warunków miejscowych, zabezpieczenia, zapobiegające nieszczęśliwym wypadkom;
- e) przy obsłudze zwierząt gospodarskich powinny być zastosowane środki zmierzające do zapewnienia pracownikom bezpieczeństwa, w ramach przepisów, które będą wydane na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r.;
- f) wykonywanie robót szczególnie niebezpiecznych lub szkodliwych dla zdrowia powinno być powierzane odpowiednio uzdolnionym do wykonywania tych robót niemłodocianym pracownikom, którzy powinni być pouczeni o sposobie wykonywania pracy i ostrzeżeni o grożącym niebezpieczeństwie; przy robotach tych powinny być stosowane środki ochronne, przewidziane w przepisach, które będą wydane na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r.;
- g) w przedsiębiorstwach przetwórczych, związanych w gospodarstwach rolnymi i leśnymi, lokale, w których stale odbywa się praca, powinny być dość obszerne, odpowiednio oświetlane, ogrzewane i wentylowane, w zależności od potrzeb produkcji, rodzaju pracy oraz liczby stałych pracowników;
- h) mieszkania służbowe i ich otoczenie powinny odpowiadać wymaganiom higieny w ramach przepisów, które będą wydane na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r.;
- i) studnie, przeznaczone do czerpania wody do picia i przygotowywania posiłku dla pracowników, powinny być odpowiednio zabezpieczone przed zanieczyszczeniem; w razie wydawania pracownikom gotowego posiłku, jego przygotowywanie oraz warunki jego spożywania powinny odpowiadać wymaganiom czystości;
- j) w obrębie podwórza gospodarskiego powinny znajdować się czysto utrzymywane ustępy w liczbie zależnej od liczby stałych pracowników.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1933 r. i ma zastosowanie do gospodarstw o obszarze powyżej 30 hektarów, w województwach zaś warszawskim, łódzkim, kieleckim, krakowskim i lubelskim do gospodarstw powyżej 15 hektarów, a w województwach poznań-